

st-lka. Nař. rozhodnutí trpí tedy podstatnou vadou neúplnosti, jež, majíc svůj základ v mylném právním názoru žal. úřadu, že rozhodnutí o síle zdí je zůstaveno jeho volné úvaze, musila vésti ke zrušení nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.121.

Stavební právo (Slezsko). — Horní právo: Majitelka hor je v řízení o povolení stavby nad jejími důlními poli oprávněna k námitce, že úsudek stav. úřadu o zastavitelnosti pozemku nemá opory v posudcích znaleckých.

(Nález ze dne 7. března 1934 č. 4686.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 5832/26 a 11.120/34.

Věc: Báňská a hutní společnost v Brně (adv. Dr. Jaroslav Hampel z Mor. Ostravy) proti zemskému úřadu v Brně o stavební povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem z 8. ledna 1930 udělil stavební městský úřad v K. Karlu K. stavební povolení k postavení obytné přízemní budovy s vedlejší přízemní budovou na pozemku č. parc. . . ., ležícím nad důlním polem Báňské a hutní společnosti za podmínek ve výměru uvedených a odkázal spor o námitkách Báňské a hutní společnosti, pokud se nekryjí s podmínkami stavebního povolení, na pořad práva.

Nař. rozhodnutím zrušil žal. úřad k odvolání dnešní st-lky rozhodnutí prvé stolice potud, pokud jím byly námitky odvolatelky odkázány na pořad práva soukromého. Rozhodnuv zároveň o těchto námitkách věcně, zamítl je a potvrdil stavební povolení prvou stolicí udělené. V důvodech uvedl, že námitky odvolatelky přednesené při komis. řízení dne 20. prosince 1929 jsou povahy veřejnoprávní a podle judikatury nss-u jest odvolatelka legitimována je uplatňovati. Měl proto o nich stav. úřad podle §§ 24 a 25 slez. stav. řádu sám rozhodnouti.

Zamítaje tyto námitky, opíral se žal. úřad v podstatě o posudek horního znalce, podaný při stav. komisi a doplněný vyjádřením báň. revírního úřadu v Mor. Ostravě ze 16. března 1930, podle nichž je staveniště způsobilé k zastavění menší přízemní budovou rozdělenou na dvě části stažené kleštinami. K námitce odvolání, že úřad prvé stolice nepřihlížel k vyjádření znalce, vyslovil žal. úřad, že stav. úřad prvé stolice vyhověl všem podmínkám st-lkou pro případ povolení stavby požadovaným až na jedinou, kterou v tom případě neshledal za potřebnou se zřetelem na stálý dozor obce nad stavem budov podle § 104 slez. stav. řádu. Dilatační spárou úplně rozdělené části přízemní obytné budovy budou 11'5 m široké a pouze 11'9 a 14'9 m dlouhé, takže každý tento díl při světlé výšce obytných místností per 3'25 m jest menší budovou. Při předepsaném solidním provedení nelze očekávat, že by očekávatelné účinky dolování způsobily na budově náhlé značné škody, jimiž by byli obyvatelé na svém zdraví nebo na svém životě ohroženi.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto: —

Vytýká-li stížnost, že žal. úřad měl provést důkaz horními znalci, který nabídla st-lka ve svém podání z 2. května 1930, a tvrdí, že posudek zástupce báň. revírního úřadu a posudek tohoto úřadu samého nemohou nahradit znalecký důkaz, protože báňský revírní úřad jako úřad dohlédací jest na věci interesován, kdežto znalec nemající na věci jiného zájmu jest jediné nestranný, jest tato námitka opožděná, protože podle všeobecně platné a uznávané zásady procesní, jež je nyní v § 62 odst. 3 správ. řádu (č. 8/1928 Sb) a ostatně již v § 355 civ. soud. řádu i pozitivně formulována, musela by tato námitka býti vznesena před podáním posudku znaleckého, neboť straně není dáno na vůli uplatňovati podjatost znalce teprve podle obsahu posudku jím podaného.

V dalším namítá stížnost, že úsudek žal. úřadu, že staveniště je způsobilé k zastavění menší přízemní budovou, nemá podkladu v znaleckých posudcích, kterých se dovolává. Jako majitelka hor jest st-lka oprávněna uplatňovati tyto námitky, neboť jak nss již opět, zejména v nál. Boh. A 5832/26 vyslovil, má nárok na to, aby při povolování stavby nad jejím důlním polem byly zachovány předpisy stav. řádu, kterými se má zajistiti bezpečnost stavby jak dostatečnou stabilitou staveniště, tak také konstruktivním provedením stavby.

Znaleckým posudkům vytýká pak st-lka ve stížnosti a vytýkala již v odvolání neurčitost a nelogičnost, pokud prohlašují toto staveniště za způsobilé, ač prý se ukázala nezpůsobilými staveniště st-lčina domu úřednického a domu manželů R., které leží v bezprostředním sousedství staveniště K-ova a jsou vydána zcela stejně účinkům dolování jako staveniště K-ovo. Dále vytýká stížnost, že žal. úřad mylně hodnotil znalecké posudky, že zejména nevzal zřetel k tomu, že báňský revírní úřad prohlásil, že i za nynějšího porubu nutno v každém případě počítati se značným poškozením stavby a že kdyby se mělo hleděti také na budoucí poruby, jejichž vliv se projeví během příštích čtyř let, byla by zastavitelnost pozemku i přízemní budovou pochybná, protože poklesy rubáním způsobené budou nepravdělné, takže bude těžko stavbu udržet.

Jako vadu řízení vytýká st-lka dále, že se úřad vůbec nezabýval jejími námitkami, které vznesla již při stavební komisi i ve svém odvolání a ve kterých uvedla, že z důvodů bezpečnostních musil býti vyklizen její úřednický dům č. p. . . , zvláště proti účinkům dolování zabezpečený a dům č. p. . . manželů R-ových, které oba byly v bezprostřední blízkosti K-ova staveniště a měly tytéž důlní poměry. Mimo to tvrdí stížnost, že budovu nebude možno udržeti, i když budou splněny podmínky předepsané pro konstruktivní provedení stavby.

Tyto výtky uznal nss za důvodné.

Uvedenými námitkami, které byly uplatněny již ve správním řízení a kterým nelze již zpředu upřítí právního významu, se žal. úřad vůbec nezabýval, aniž uvedl pro tento svůj postup důvody, takže nelze poznati, zda pokládal námitky ty za bezvýznamné, či zda snad měl za to, že skutková tvrzení v nich obsažená nesrovnávají se se skutečností. Tím byla st-lce ztížena účinná obrana.